

JUDICIAL COOPERATION THROUGH CRIME PREVENTION AGREEMENTS AND ARRANGEMENTS IN EUROPE

Ivan Anane

Assoc. Prof., PhD, "Ovidius" University of Constanța

Abstract: Circulation offenders in Europe has been relatively intense. European countries enjoy a privileged position that allows them to consider, perhaps better than other continents, cooperation modalities daily, direct and constant. European countries are countries where the Medium Extended easily reach the border. Among the agreements and understandings on judicial cooperation are: Group TREVI, Schengen Agreement, the Club of the Berne, Club of 5 or Club in Vienna, the Pompidou Group, the Group QUATICO and not least and most important from our point of view Europol. Europol is the European organization that aims to improve effective cooperation of competent police authorities of the Member States in preventing and combating terrorism, unlawful drug trafficking and other serious forms of international organized crime. The mission of Europol is to make a significant contribution law enforcement actions of the European Union against organized crime with an emphasis on criminal organizations.

Keywords: cooperation, Trevi, Schengen, club, group, Europol.

Introducere. Țările europene beneficiază de o situație privilegiată care le permite să aibă în vedere, mai bine poate decât în alte continente, modalitățile unei cooperări zilnice, directe și constante. Țările Europei, sunt țări de întindere medie în care se ajunge ușor la frontieră. Circulația infractorilor în Europa, a fost deci, întotdeauna, datorită acestui fapt, relativ intensă. De altfel, este vorba de țări în care serviciile de poliție sunt în general bine organizate și dotate, ceea ce le permite să desfășoare acțiuni și transmisiuni rapide. Prezența într-un spațiu relativ restrâns, a unor sisteme juridice foarte diferențiate (sistemul anglo-saxon, sistemul francez) a dus la apariția unor obstacole în urmărirea infractorilor și a făcut să se resimtă acut necesitatea unei cooperări judiciare. Pe scurt, Europa se prezintă ca un ansamblu de vecini suficient de apropiați și de diferiți pentru ca în fața unui pericol comun, să organizeze măsuri destinate a-l înlătura. Acest lucru explică preponderența ocupată de țările europene în cadrul Interpol. Pe continentul european s-a dezvoltat practica reuniunilor regionale și internaționale, precum și deplasările organelor judiciare dintr-o țară în alta, organizate de B.C.N.- uri pentru a acorda asistență organelor judiciare cu o anchetă ce interesează ambele țări. În astfel de cazuri organele judiciare sunt doar consilieri tehnici, actele de procedură și anchetă fiind de competența organelor judiciare locale.

Structuri de cooperare judiciară în cadrul Uniunii Europene:¹

a) Grupul TREVI, ce a luat ființă în 1976 în cadrul geografic al celor 12 țări din comunitatea economică europeană, grup ce se împarte în patru grupuri:

- TREVI I – este grupul cel mai vechi, el funcționând încă din 1976 și reunește specialiști din cele 12 țările ale CEE, în lupta împotriva terorismului.

- TREVI II – are competențe multiple realizând schimbul de informații și de experiență în domeniul menținerii ordinii publice (reprezentanții fiecărei țări în cadrul întrunirilor prezintă soluții practice adaptate în domeniul menținerii și restabilirii ordinii publice); realizează de asemeni schimb de informații privind dotarea și pregătirea organelor judiciare.

- TREVI III – este organismul de luptă contra criminalității organizate. Serviciile specializate efectuează permanent schimb de informații privitoare la posibilitățile de acțiune în scopul definirii de noi tactică și strategii.

- TREVI IV sau TREVI 92 – este ultimul din grupurile Trevi. A fost creat în urma deschiderii frontierelor și are drept scop rezolvarea problemelor privind siguranța socială a cetățenilor din țările semnatare.

b) Acordul SCHENGEN. La data de 14 iunie 1985, Franța, Germania, Belgia, Olanda și Luxemburgul din cadrul Comunității Economice Europene au încheiat un acord privind desființarea graduală a controalelor la granițele comune. Acest acord a fost semnat în localitatea Schengen din Luxemburg fiind gândit să încurajeze libera mișcare a mărfurilor și serviciilor în cadrul statelor membre ale Comunității Economice Europene. Încă din momentul constituirii sale, Comunitatea Economică Europeană s-a obligat să faciliteze fluxul liber în interiorul granițelor sale comune, a mărfurilor, capitalului, serviciilor și lucrătorilor (cele 4 libertăți). În rezoluția sa de adoptare a Declarației Dreptului și Libertăților Fundamentale, Parlamentul European consideră că „cetățenii comunității europene trebuie să aibă dreptul de a se deplasa liber și dreptul de a-și alege rezidența în limitele teritoriului comunitar”, fapt considerat ca fiind fundamental.

Acordul Schengen inițial a stipulat anumite prevederi pentru stabilirea unei politici și a unor măsuri de securitate. În iunie 1990, a fost introdusă Convenția de Implementare Schengen prin care se prevedea desființarea controalelor la frontierele interne în cazul statelor semnatare. Această Convenție introducea un sistem de măsuri compensatorii centrate pe activitățile judiciare și imigrație, menite să rezolve numărul crescând al infracțiunilor transfrontaliere. Printre aceste măsuri erau incluse: intensificarea controalelor la granițele externe și armonizarea politicilor privind regimul eliberării vizelor și a permiselor de ședere, unificarea politicii de soluționare a cererilor de azil, armonizarea reglementărilor privind drogurile și armele.

Apartenența la Acordul Schengen a crescut în mod constant după ce Convenția a fost transpusă în viață, devenind membre și alte state ca: Austria, Danemarca, Finlanda, Grecia, Italia, Portugalia, Spania și Suedia. Semnatarii Convenției Schengen au convenit ca autoritățile naționale judiciare să se sprijine reciproc „în vederea prevenirii și depistării de infracțiuni”, în limitele legislației naționale.² De asemenea Convenția Schengen în Art. 40 reglementează monitorizarea transfrontalieră și permite organelor judiciare din statele membre să țină sub observație persoanele suspecte de infracțiuni transfrontaliere solicitând, în principiu, acordul din partea altor state înainte de activitatea respectivă (totuși Convenția prevede un număr de 13 infracțiuni pentru monitorizarea cărora nu este nevoie de o

¹ S.Șerb, C-tin Drăghici, A.Iacob, A.Ignat – Drept polițienesc și contravențional, Editura Tritonic, București, 2003, pag. 236.

² Art. 39 din Convenția Schengen din iunie 1990.

permisiune prealabilă). Convenția Schengen (CASS) tratează despre dreptul de urmărire peste frontieră a unei persoane suspecte de comiterea unei infracțiuni, de către organele judiciare „străini”, cu condiția ca cel suspect să fi fost observat în momentul comiterii unei infracțiuni sau în cazul în care acesta a evadat din detenția provizorie conformă cu legea.³ Convenția conține și prevederi referitoare la îmbunătățirea aspectelor tehnice ale cooperării judiciare, inclusiv acorduri privind schimbul de echipamente de comunicație, lărgirea bandei de radio-frecvență la linia de frontieră și armonizarea legăturilor de comunicație. Totodată se permite organelor judiciare să transmită informații nesolicitate care ar putea să ajute investigațiile altor autorități judiciare⁴.

c) Clubul de la Berna, a fost creat în 1971 și reunește șefii instituțiilor de informații din 8 țări ale Comunității Economice Europene în plus Elveția și S.U.A. Preocuparea principală este găsirea căilor și mijloacelor pentru combaterea terorismului.

d) Clubul celor 5 sau Clubul de la Viena, a luat ființă în 1979 reunind reprezentanți din Franța, Italia, Germania, Austria și Elveția. Reprezentarea statelor respective are loc la nivel de miniștri și înalți funcționari cu responsabilități judiciare. Obiectul întrunirilor este axat pe combaterea terorismului.

e) Grupul POMPIDOU, creat în 1971 de către țările europene occidentale, are drept scop cooperarea judiciară în scopul găsirii celor mai eficace măsuri și mijloace de combatere a toxicomaniei. Acest grup a fost încorporat în Consiliul Europei în 1990. Este o organizație interguvernamentală alcătuită din 35 de state membre printre care și România care a aderat la acest grup prin Legea nr. 64 din 23 martie 2005. Grupul adoptă o abordare multidisciplinară împreună cu toate sectoarele implicate în efortul de reducere a abuzului de droguri, inclusiv sănătate, asistență socială, educație, justiție, cadru legislativ, sport, tineret.⁵ Grupul Pompidou are drept scop stimularea schimbului de cunoștințe și experiență între grupurile de specialiști și cercetători în problema drogurilor, inițierea de politici și programe în materie, promovarea strategiilor antidrog la nivel național și regional, îmbunătățirea sistemului de colectare a datelor în Europa, definirea liniilor de acțiune etc.

Grupul operează pe patru nivele:

- ministerial - Grupul se întrunește la nivel ministerial o dată la 3 ani pentru discuții asupra politicii și pentru a se pune de acord asupra priorităților și a programului de lucru;
- corespondenții permanenți - funcționarii civili de rang înalt, de obicei din ministerul sau organizația guvernamentală responsabilă de coordonarea politicii drogurilor, se întâlnesc la fiecare 6 luni pentru a administra și aproba activitățile realizate și a ține legătura cu membrii guvernului;
- experții — administratori, profesioniști specializați, cercetători, participă la grupurile de lucru, seminarii și întâlniri pentru a examina aspectele tehnice ale prevenirii consumului de droguri;
- secretariatul - o echipa de oficiali a Consiliului Europei care supraveghează implementarea programului de lucru, pregătește întâlnirile de la orice nivel și realizează orice alte sarcini administrative.

Grupul Pompidou lucrează în strânsă colaborare și dezvoltă proiecte comune cu numeroase organizații internaționale, inter-guvernamentale și non-guvernamentale printre care: Uniunea Europeană, și în particular Comisia Europeană și structurile asociate cum ar fi:

³ Art. 40 din Convenția Schengen din iunie 1990.

⁴ Art. 46 din Convenția Schengen din iunie 1990.

⁵ Ioan Hurdubaie – Instrumente ale cooperării internaționale în domeniul valorificării mijloacelor criminalistice de probațiune, Editura ERA, București, 2006, pag. 29-30.

Centrul European de Monitorizare a Drogurilor și Dependentei de Drog (EMCDDA) și Europolul; agențiile și organizațiile specializate ale Organizației Națiunilor Unite, cum ar fi Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (ONUUDC), Organul Internațional pentru Controlul Narcoticelor (INCB), Organizația Mondială a Sănătății (WHO), Organizația Internațională a Muncii (ILO) și UNESCO; organizații specializate cum ar fi: Organizația Internațională a Poliției Criminale (OIPC - Interpol) și Organizația Mondială a Vămirilor (WCO); organizații internaționale non-guvernamentale. Prin Legea nr. 64 din 23 martie 2005 Parlamentul a aprobat participarea României, ca membru cu drepturi depline, la activitățile Grupului de cooperare pentru combaterea abuzului și traficului ilicit de droguri (Grupul Pompidou) al Consiliului Europei, iar reprezentantul țării noastre a luat parte la cele două reuniuni semestriale din 2005 ale Corespondenților Permanenți ai Grupului.

În zilele de 10 și 11 iulie 2006, Grupul Pompidou al Consiliului Europei a organizat la Palatul Consiliului Europei din Strasbourg cel de al treilea Seminar privind traficul rutier și drogurile. Lucrările acestui seminar au fost consacrate dezbaterii unor probleme legate de evoluțiile recente ale legislației europene în domeniu⁶, studii epidemiologice, realizarea și impactul terapiei obligatorii asupra prevenirii și readaptării privind toxicomania etc.

f) **Grupul QUATICO** a fost creat în 1979, la inițiativa FBI și cuprinde în cadrul său cu preponderență țări europene. Grupul și-a propus inițial să dezbată problema terorismului croat, armean apoi sfera s-a lărgit cu problematica terorismului în general.

g) **EUROPOL (OFICIUL EUROPEAN DE POLIȚIE)**. Este organizația europeană care are drept scop îmbunătățirea cooperării efective a autorităților polițienești competente din statele membre în domeniul prevenirii și combaterii terorismului, a traficului ilegal de droguri și a altor forme grave ale crimei organizate internaționale. Misiunea Europolului este de a aduce o contribuție semnificativă acțiunilor forțelor de ordine ale Uniunii Europene, împotriva crimei organizate cu o accentuare asupra organizațiilor criminale implicate.

Baza Europolului a fost pusă prin Tratatul de la Maastricht al Uniunii Europene din 7 februarie 1992. Cu sediul la Haga, în Olanda, Europol a început operațiuni limitate pe 3 ianuarie 1994 sub forma Unității Europol Antidrog (EDU), prin lupta împotriva drogurilor și treptat s-au adăugat și alte domenii importante ale criminalității.⁷

Europol a fost înființat la 26 iulie 1995 prin actul Consiliului European, întrunit la Bruxelles, cunoscut sub denumirea de „Convenția Europol”, încheiată de către statele membre în baza Titlului VI al Tratatului Uniunii Europene, decizându-se ca sediul acestuia să fie la Haga în Olanda.⁸

Convenția a intrat în vigoare la 1 mai 1999, după încheierea procesului de ratificare de către cei 15 membri ai Uniunii Europene .

În conformitate cu prevederile actului constitutiv, Europol are ca obiectiv ameliorarea, în cadrul cooperării între Statele membre, a eficacității serviciilor naționale competente în ceea ce privește prevenirea și lupta împotriva terorismului, traficului ilicit de droguri și altor forme grave ale criminalității internaționale.⁹

⁶ Ioan Hurdubaie – Seminar consacrat influenței drogurilor asupra traficului rutier – în Revista Criminalistica nr. 4/2006, pag. 24.

⁷ S.Șerb, C-tin Drăghici, A.Iacob, A.Ignat – Drept polițienesc și contravențional, Editura Tritonic, București, 2003, pag. 238.

⁸ Ioan Hurdubaie, – Instrumente ale cooperării internaționale în domeniul valorificării mijloacelor criminalistice de probațiune, Editura ERA, București, 2006, pag. 31.

⁹ Gheorghe Lucian, Rapotan Adrian - „Agenții și organisme europene implicate în cooperarea judiciară și prevenirea criminalității”, la Congresul de Științe Penale, organizat de Asociația Română de Științe Penale și Universitatea Andrei Șaguna, p.69-77, 2006

Obiectivele Europolului se referă la îmbunătățirea cooperării autorităților polițienești competente din statele membre în domeniul prevenirii și combaterii terorismului, a traficului ilegal de droguri, prevenirii și reprimării traficului ilegal de imigranți, a traficului cu arme nucleare și substanțe radioactive, a traficului cu mașini furate.

În același timp competența Europolului, în funcție de natura și forma de manifestare specifică a infracțiunilor va acoperi și delictele criminale comise în scopul de a procura mijloacele necesare săvârșirii infracțiunilor ce intră în sfera de competență a Europol; traficul cu ființe umane și pornografia cu copii, falsurile de bancnote și alte mijloace de plată, precum și traficul cu acestea; spălarea banilor proveniți din comiterea acestor categorii de infracțiuni.

Sarcinile Europolului¹⁰:

- să faciliteze schimbul de informații între autoritățile statelor membre, în conformitate cu legislația națională a fiecărui stat, între ofițerii de legătură Europol (ELOs) delegați la acest organism de către statele membre ca reprezentanți ai diferitelor agenții naționale de menținere a ordinii;
- să obțină, să coreleze și să analizeze informațiile și știrile primite;
- să anunțe și să furnizeze datele operaționale strânse de Europol sau alte surse pentru a ajuta activitățile polițiilor din statele membre în vederea descoperirii infracțiunilor;
- furnizarea de ajutor tehnic statelor membre și menținerea unui sistem computerizat de colectare a informațiilor privind criminalitatea;
- să dezvolte cunoașterea de specialitate a procedurilor de investigare a infracțiunilor de către statele membre (furnizând acestora sfaturi și metode);
- în funcție de personalul și resursele bugetare de care dispune și în limitele stabilite de Consiliul de conducere, să asiste statele membre cu recomandări și cercetări în domeniile privind pregătirea membrilor autorităților competente, organizarea și echiparea acestor autorități, metode de prevenire a criminalității, metode tehnice și criminalistice și proceduri de investigare folosite de poliție etc.;
- Europolul este de asemenea activ în promovarea studiilor privind criminalitatea și armonizarea tehnicilor de investigare a crimei organizate la nivelul Uniunii Europene.

Fiecare stat membru al Europol va stabili și desemna o unitate națională care va aduce la îndeplinire sarcinile acestui organism european de cooperare polițienească. Unitatea națională este singurul corp de legătură dintre Europol și autoritățile polițienești naționale competente, iar cooperarea se va realiza cu respectarea legislației naționale și constituția statelor membre.

Unitățile naționale au următoarele sarcini: să furnizeze Europolului informațiile și datele necesare aducerii la îndeplinire a atribuțiilor; să țină la zi datele și informațiile cu caracter polițienesc; să respecte cererile solicitate de Europol cu privire la informații și date cu caracter polițienesc; să emită cereri, către Europol, referitoare la informații, date, studii etc.; să furnizeze Europolului informațiile necesare pentru a fi stocate în sistemul computerizat. Totodată trebuie să asigure schimbul permanent de informații cu Europol în conformitate cu legislația națională, fără a leza siguranța națională sau securitatea persoanelor. Sumele necesare schimbului de informații vor fi suportate de statele membre.

Fiecare unitate națională va trimite cel puțin un ofițer de legătură la Europol, care va fi instruit de unitatea națională și va reprezenta interesele statelor membre. Acești ofițeri de legătură vor asigura schimbul de informații dintre unitatea națională care l-a trimis și Europol furnizând acestui organism informațiile transmise de unitatea națională și retransmise către aceasta informațiile date de Europol. În același timp, ofițerii de legătură au dreptul să consulte

¹⁰ Art. 2 pct.1 din Convenția de înființare a Biroului European de Poliție.

diferite dosare în vederea îndeplinirii sarcinilor ce le revin. Ofițerii de legătură se bucură de privilegiile și imunitățile necesare îndeplinirii atribuțiilor ce le revin.

Convenția Europol prevede că acest organism menține un sistem computerizat pentru a permite accesul la informațiile cu caracter polițienesc care sunt colectate de el sau transmise de statele membre. Acest sistem computerizat de informații are următoarele componente: un sistem de informare care permite accesul rapid al statelor membre și Europol la informațiile colectate, care va deveni operațional din anul 2009, fișiere de lucru stabilite pentru perioade variabile de timp în scopul analizării informațiilor și un sistem de indexi care conțin anumite particularități ale dosarelor analizate. În acest sistem computerizat de informații fiecare stat membru, reprezentat de Unitatea Națională și de ofițerul de legătură, având posibilitatea să-și introducă datele în concordanță cu procedurile lor naționale. Tot în acest sistem de informații Europolul introduce datele furnizate de alte state sau organizații și care pot fi accesate direct pentru consultarea de către Unitățile Naționale, ofițerii de legătură, directorul, directorii adjuncți și oficiali împuterniciți ai Eurpolului.

Sistemul de Informații poate fi folosit pentru a stoca, modifica și utiliza doar datele necesare pentru ca Europolul să-și poată îndeplini sarcinile, cu excepția datelor care se referă la delicta criminale asociate. Datele introduse în acest sistem trebuie să se refere la:¹¹ persoane suspecte că au comis ori au luat parte la comiterea delictelor criminale pentru care Europol este competent conform art. 2 din Convenția de înființare, persoanele care au fost condamnate pentru astfel de fapte, precum și persoanele pentru care există date că sunt pretabile să comită delicta criminale .

Datele privind persoanele suspecte că au comis ori au luat parte la comiterea delictelor criminale, introduse de Unitățile Naționale, în sistemul de informații se completează cu detalii referitoare la delicta criminale, crimele comise, când și unde s-au comis, mijloacele folosite pentru comiterea lor, membrii organizațiile criminale, suspecti, condamnări care au legătură cu delicta criminale din competența Europol și departamentul care se ocupă de caz. Doar Unitățile Naționale, Ofițerii de legătură, directorul Europolului, directorii adjuncți sau oficialii împuterniciți ai Europolului au dreptul să introducă direct date în acest sistem și să le extragă și ele pot fi modificate doar de Unitatea Națională care le-a introdus.

Domeniile de cooperare în cadrul Europolului¹²:

- Traficul ilicit de droguri. Producția pe scară largă și traficul ilicit de droguri continuă să afecteze Uniunea Europeană într-un mod foarte serios. Pentru a furniza informații importante țărilor membre, Europol a organizat al IV-lea Raport al Situației Uniunii Europene asupra producției și traficului de droguri, bazat pe contribuțiile statelor membre și pe informațiile din țările lumii a treia de la alte organizații și din alte surse. Raportul descrie evoluția diferitelor tipuri de droguri, sursele și regiunile de tranzit, rutele de contrabandă către și în interiorul Uniunii, schimbul, activitățile desfășurate de poliție și inițiativele politice din Uniunea Europeană referitoare la această gravă problemă. Raportul face de asemenea referire la rutele efective parcurse de stupefiante, precum și la o statistică a capturilor de acest gen.

Baza de date Europol s-a dezvoltat foarte mult de-a lungul anului 1997; 484 de diferite tipuri de probe au fost clasificate până în decembrie 1998, cu posibilitatea identificării unor legături între capturile de stupefiante. Mai mult au fost puse la punct o metodă chimică de identificare a drogurilor sintetice și un sistem de indicare a purității drogurilor într-o strânsă colaborare cu Biroul Federal German de Poliție (BKA) și Institutul Rețelelor Europene al Științelor Criminalistice (ENFSI). În cadrul Sistemului de Avertizare Timpurie,

¹¹ Art. 8 paragraful 1 și 2 din Convenția de înființare a Europolului.

¹² S.Șerb, C-tin Drăghici, A.Iacob, A.Ignat – Drept polițienesc, Editura Tritonic, București, 2003, pag.,242-244.

Europol, într-o strânsă colaborare cu Centrul European de Monitorizare a Drogurilor și a Dependenței de Stupefiante și cu ENU, a analizat pericolele pe care nou-apărutele substanțe, MBDB și 4-MTA, le reprezintă atât pentru sănătate cât și pentru societate, cu scopul de a preveni autoritățile legislative și forțele de poliție. MBDB a fost subiect și al unei conferințe menită să aducă la cunoștință influențele negative grave ale acestui stupefiant. Un material destinat forțelor de poliție, cu privire la laboratoarele de preparare a drogurilor ilicite a fost pus la punct și distribuit statelor membre. A fost foarte bine primit și au mai fost cerute o serie de exemplare suplimentare de către agențiile de poliție. Proiectul unui manual pentru sprijinirea agențiilor forțelor de poliție în acțiunile împotriva cultivării ilicite de cannabis este de asemenea pe cale de a fi finalizat.

- Infracțiuni ce privesc rețelele de imigrare ilegală. Imigrarea ilegală este o formă organizată de criminalitate și reprezintă o amenințare în continuă creștere pentru statele membre din Uniunea Europeană. Au început pregătirile în vederea realizării unui proiect de combatere a rețelelor irakiene de imigrare ilegală. Aceste pregătiri au fost făcute în cooperare cu Forța de Protecție a Spațiului Schengen și prin prisma datelor importante adunate până acum, se poate spune că finalizarea acestui proiect cu sediul în Franța, va avea rezultate de o importanță vitală în lupta pentru combaterea imigrării ilegale.

Europol transmite, în mod regulat, un buletin de informații referitoare la imigrarea ilegală încă din aprilie 1997, care conține informații primite de la statele membre, organizații internaționale.

Partea strategică a Proiectului Balcanic privind imigrarea ilegală a fost finalizată. În baza acestui proiect, Europol împreună cu statele membre au convenit să vină cu propuneri viabile și operaționale pentru a lupta împotriva organizațiilor cu specific criminal. Europol recunoaște că toate inițiativele trebuie să fie dezvoltate în complementaritate cu celelalte organizații ce luptă împotriva imigrării ilegale la nivel internațional. În acest scop, s-au menținut contactele de colaborare și o evidență a tuturor inițiativelor privitoare la țările Uniunii Europene a fost ținută în mod regulat.

- Traficul de persoane. Un raport al situației privind traficul de persoane din Europa Centrală și de Est a fost realizat, bazat pe informațiile furnizate de 8 state membre ale Europolului. Două întâlniri ale experților au făcut posibil schimbul de informații activ, informații cu caracter operațional pentru sprijinirea anchetelor în curs de desfășurare. Primele contacte au fost stabilite cu țările afiliate și organizațiile nonguvernamentale, cu scopul îmbunătățirii nivelului de cunoaștere a fenomenului și impactul său asupra țărilor membre ale Uniunii Europene.

Definiția traficului de carne vie, așa cum este scrisă în Convenția Europol, a fost votată, în urma unei propuneri din partea Europol cu scopul de a împiedica traficul de materiale pornografice ce conțin imagini ale copiilor.

- Spălarea banilor proveniți din infracțiuni. Dând curs unei propuneri făcută de EDU¹³ în 1997, Europol a participat la o întâlnire a unui grup de experți pentru a analiza eficiența măsurilor împotriva spălării banilor din statele membre. A fost întocmit și un raport ce identifică deficiențele și care conține o serie de propuneri în vederea luptei pentru combaterea acestora. Un proiect pilot de monitorizare a traseelor parcurse de bunurile dobândite în urma infracțiunilor prin aeroporturile internaționale a fost finalizat în 1998, cu participarea a 7 state membre. Aceasta a condus la o serie de propuneri în domeniul legislației și pregătirii ofițerilor specializați. Europol a contribuit și la un studiu realizat prin intermediul unui sistem computerizat pentru o bază de date a Uniunii Europene ce ține evidența tranzacțiilor

¹³ Unitatea Europol Andidrog.

suspicioase. Poliția din Marea Britanie împreună cu Europol a organizat o conferință pe tema spălării banilor murdari prin programul fundației OISIN. S-au făcut și primii pași în vederea înființării unei baze de date privind spălarea banilor. Aceasta va fi realizată cu sprijinul logistic și informațiile furnizate de polițiile din toate țările membre ale Uniunii Europene.

- Rolul Europol în protecția monedei euro împotriva falsificării. Rolul euro ca monedă legală în 12 state membre ale UE cunoaște o importanță crescândă la scară mondială. Această monedă reprezintă acum ținta privilegiată a organizațiilor criminale internaționale specializate în falsul de monedă. Consiliul Europei prin Decizia 2005/511/J.A.I. din 12 iulie 2005 a desemnat Europolul ca Oficiu central de reprimare a falsului monedei euro pentru a aplica în mod eficient prevederile Convenției internaționale de la Geneva din 1929 și pentru a întări cooperarea între statele membre ale U.E. pe de o parte și între acestea și țerte state, pe de altă parte. În acest scop Europol centralizează și prelucrează toate informațiile care pot facilita cercetarea, prevenirea și reprimarea falsificării euro, transmițând aceste informații oficiale centrale naționale din statele membre și altor oficii de țerte state. Dacă apreciază util transmite acestor oficii o serie de exemplare de bancnote euro autentice, și detalii privind descoperirile de falsificări și contrafaceri. Raportul Uniunii Europene din 1999 referindu-se la Uniunea Monetară Europeană observa faptul că diferiți experți¹⁴ discută că introducerea în curând a euro, ca valută unică europeană, ar putea crea oportunități ulterioare bune pentru reciclarea banilor murdari, în principal din cauză că nu va mai exista necesitatea schimbării banilor câștigați dintr-o monedă în alta, atunci când aceștia sunt deplasați în statele membre ale U.E. Viitoarele bancnote euro ar putea fi o alternativă atrăgătoare la dolar, ușor de schimbat atunci când valuta europeană va circula pe piețele internaționale.

- Traficul ilicit de autovehicule furate. Europol a fost implicată în mai multe anchete de combatere a rețelelor responsabile de traficul organizat de mașini furate atât în interiorul cât și în exteriorul Uniunii Europene. Pentru a evalua schimbările și nivelul pericolului, pentru a găsi o soluție și o strategie comună și pentru a iniția proiecte operaționale viabile, au fost organizate întâlniri cu experți din toate statele membre, din țările aplicante, din comisie și Interpol.

Concluzii. Recrudescența criminalității pe continentul european a determinat în această parte a globului una din cele mai complexe și dese rețele de cooperare judiciară cuprinzând toate sferile unei colaborări eficiente. În acest context au fost încheiate o serie de înțelegeri și acorduri pe care le-am enumerat și dezvoltat în prezentul articol.

BIBLIOGRAPHY

1. Convenția Schengen din iunie 1990.
2. Convenția de înființare a Biroului European de Poliție.
3. Convenția de înființare a Europolului.
4. Unitatea Europol Andidrog.
5. Ioan Hurdubaie – Instrumente ale cooperării internaționale în domeniul valorificării mijloacelor criminalistice de probațiune, Editura ERA, București, 2006.
6. Ioan Hurdubaie – Seminar consacrat influenței drogurilor asupra traficului rutier – în Revista Criminalistica nr. 4/2006.

¹⁴ Franco Roberti – din Direcția Națională Antimafia – Cooperarea judiciară în combaterea criminalității organizate și a criminalității economice, în Culegere de materiale Proiectul Tempus Jep 14219, pag. 131.

7. S.Șerb, C-tin Drăghici, A.Iacob, A.Ignat – Drept polițienesc și contravențional, Editura Tritonic, București, 2003.
8. Gheorghe Lucian, Rapotan Adrian - „Agenții și organisme europene implicate în cooperarea judiciară și prevenirea criminalității”, la Congresul de Științe Penale, organizat de Asociația Română de Științe Penale și Universitatea Andrei Șaguna, 2006.
9. Franco Roberti – din Direcția Națională Antimafia – Cooperarea judiciară în combaterea criminalității organizate și a criminalității economice, în Culegere de materiale Proiectul Tempus Jep 14219.